

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci žalobkyně **M. F.**, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení** se sídlem Praha 5, Křížová 25, o žalobě proti rozhodnutí ze dne 16.12.2015, o zamítnutí námitek a potvrzení rozhodnutí žalované ze dne 30.9.2015, **o invalidním důchodu,**

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í

Rozhodnutím ze dne 16.12.2015 č.j. X žalovaná Česká správa sociálního zabezpečení zamítla námitky žalobkyně a potvrdila své rozhodnutí ze dne 30.9.2015, kterým odňala žalobkyni od 22.10.2015 invalidní důchod dle ust. § 56 odst. 1 písm. a) a ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů, neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Frýdek-Místek ze dne 16.9.2015 žalobkyně již není invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost pouze o 25%. Při svém rozhodování žalovaná vycházela z posudku o invaliditě vypracovaného Českou správou sociálního zabezpečení dne 10.12.2015, podle kterého je rozhodující

příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně zdravotní postižení uvedené v kapitole II, oddíl A, položce 1b přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., pro které lékař ČSSZ stanovil míru poklesu pracovní schopnosti 25%.

Proti shora uvedenému rozhodnutí podala žalobkyně včasnou žalobu, ve které uvedla, že se její zdravotní stav od roku 2013 nezlepšil. Nadále a stále trvá dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav po onkologické léčbě pro adenokarcinom cervixu dělohy přesahující děložní hrdlo, i když je onemocnění v současné době v remisi a je pět let po ukončení aktivní léčby. Dále uvedla, že jí byla diagnostikována séronegativní artritida obou kolen, jedná se o dlouhodobé, zánětlivé onemocnění s užíváním imunosupresivních léků, opakujícími se výpotky a stálými otoky obou nohou.

Žalovaná navrhovala zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalované ze dne 16.12.2015 č.j. X, připojeným posudkovým spisem žalobkyně vedeným u OSSZ ve Frýdku-Místku, posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR (dále jen „PK MPSV ČR“) v Ostravě ze dne 26.5.2016 a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného posudkového spisu žalobkyně vzal v daném případě krajský soud za prokázáno, že žalobkyně byla uznána plně invalidní dne 21.9.2010, poté byla při kontrolní lékařské prohlídce dne 2.8.2011 uznána invalidní pro invaliditu prvního stupně. Dne 16.9.2015 byla posouzena při kontrolní lékařské prohlídce lékařem OSSZ Frýdek-Místek se závěrem, že již není invalidní. Dle tohoto posudku je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně zdravotní postižení uvedené v kapitole II, oddíl A, položce 1b přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., podle které byl stanoven pokles pracovní schopnosti 25%. Na základě tohoto posudkového hodnocení přistoupila žalovaná rozhodnutím ze dne 30.9.2015 k odnětí invalidního důchodu žalobkyni od 22.10.2015.

Proti uvedenému rozhodnutí podala žalobkyně námitky a v rámci řízení o těchto námitkách přezkoumal její zdravotní stav posudkový lékař dne 10.12.2015, který míru poklesu pracovní schopnosti žalobkyně určil ve výši 25% a podle jeho posudku rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně bylo postižení uvedené v kapitole II, oddíl A, položce 1b přílohy k vyhláše č. 359/2009 Sb. O těchto námitkách rozhodla žalovaná napadeným rozhodnutím.

Jelikož rozhodnutí soudu v daném případě, kdy se jedná o dávku důchodového pojištění podmíněnou nepříznivým zdravotním stavem občana a jeho dochovanou pracovní schopností je závislé především na odborném lékařském posouzení, vyžádal krajský soud odborný lékařský posudek PK MPSV ČR, pracoviště Ostrava, která je k podání tohoto posudku povolána přímo ze zákona podle ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., v platném znění. Z posudku této komise krajský soud zjistil, že vycházela při jeho vypracování ze zdravotní dokumentace OL MUDr. O. a její nález ze dne 28.7.2015 a 29.7.2015, z úplné spisové dokumentace OSSZ Frýdek-Místek, ze spisové dokumentace Krajského soudu v Ostravě, z lékařských nálezů: MUDr. S. onkologa ze dne 2.3.2015 a 24.8.2015, MUDr. K. revmatologa ze dne 13.7., 8.9., 18.11.2015 a 24.2.2016, MUDr. S. hematologa z 19.4.2016, MUDr. H. z 13.4.2016, MUDr. F. onkologa ze dne 7.3.2016, MUDr. Č. ze dne 19.2.2016. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotní stavu žalobkyně podle posudkové komise k datu vydání

žalobou napadeného rozhodnutí 16.12.2015 byl stav po radikální hysterektomii 17.1.2010 s odstraněním pánevních a paraaortálních uzlin, chemoterapii a radioterapii pro adenokarcinom děložního hrdla IB G3, uvedený v příloze k vyhl. č. 359/2009 Sb. v kapitole II, oddíl A, položka 1b, vedoucí k poklesu pracovní schopnosti na horní hranici rozmezí (15-25%), tj. 25% i s přihlédnutím k dalším chorobným stavům. PK MPSV ČR v Ostravě nezvýšila toto hodnocení dle § 3 cit. vyhlášky.

Krajský soud v souladu s ust. § 75 odst. 1 s.ř.s. při přezkoumávání napadeného rozhodnutí žalované vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného správního orgánu. Přitom dospěl k závěru, že žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí 16.12.2015 nebyla invalidní. Podle ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. ve znění pozdějších předpisů je totiž pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35%. Podle odst. 2 téhož ustanovení, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35%, avšak nejvíce o 49%, jedná se o invaliditu I. stupně, jestliže poklesla nejméně o 50%, avšak nejvíce o 69%, jedná se o invaliditu II. stupně a jestliže poklesla nejméně o 70%, jedná se o invaliditu III. stupně. Pokles pracovní schopnosti u žalobkyně činil 25% a tento závěr jednoznačně vyplývá z citovaného posudku PK MPSV ČR, o jehož úplnosti, správnosti a přesvědčivosti nemá krajský soud důvodu pochybovat. Posudková komise posuzovala zdravotní stav žalobkyně ve složení z posudkového lékaře a dalšího lékaře (odbornost – interní lékařství), tedy lékaře z oboru nemoci, která je uznávána jako dominantní v dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu žalobkyně. Žalobkyně byla uznána plně invalidní při zjišťovací lékařské prohlídce dne 21.9.2010 pro karcinom děložního hrdla s odstraněním dělohy a anex při probíhající radioterapii a CHT s poklesem výdělečné činnosti o 70% dle kapitoly II, oddíl A, položky 1e uvedené v příloze k vyhl. č. 359/2009 Sb. Při kontrolní lékařské prohlídce 2.8.2011 byla žalobkyně uznána pro nádorové onemocnění invalidní v I. stupni, při hodnocení dle kapitoly II, oddíl A, položky 1c s poklesem pracovní schopnosti o 35%. Dne 11.9.2013 byla hodnocena dle kapitoly II, oddíl A, položky 1b s poklesem pracovní schopnosti o 25% a se zvýšením o 10% podle § 3 odst. 2 citované vyhlášky na celkových 35%. K datu jednání PK MPSV ČR byl dlouhodobý nepříznivý zdravotní stav žalobkyně stabilizován a pokles pracovní schopnosti dosáhl 25%, když další zvýšení již nebylo indikováno. Dále PK MPSV ČR uvedla, že od ukončení onkologické léčby před 6 lety není po celou dobu prokazována recidiva nádorového onemocnění, došlo ke stabilizaci dlouhodobého nepříznivého zdravotního stavu. Žalobkyně u ústního jednání uvedla, že kromě zdravotních omezení uvedených v diagnostickém souhrnu v posudku PK MPSV ČR ze dne 26.5.2016 u ní konstatována jiná onemocnění nebyla, nad rámec tam uvedených zdravotních omezení však pociťuje opakovaně trvalé bolesti páteře. K tomu krajský soud dodává, že při určování míry poklesu pracovní schopnosti se vychází ze zdravotního stavu doloženého výsledky funkčních vyšetření.

Jelikož u žalobkyně k datu 16.12.2015 nešlo o invaliditu v žádném stupni, žalovaná nepochybila, když napadeným rozhodnutím námitky žalobkyně zamítla a zároveň potvrdila rozhodnutí ze dne 30.9.2015, jímž žalobkyni odňala invalidní důchod od 22.10.2015.

Na základě výše uvedeného krajský soud v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. žalobu zamítl, neboť není důvodná.

Žádnému z účastníků nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobkyně v řízení úspěšná nebyla a žalovaná na jejich náhradu nárok ze zákona nemá (ust. § 60 odst. 2 s.ř.s. a ust. § 118d zák. č. 582/1991 Sb. v platném znění).

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to písemně, ve dvojím vyhotovení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava dne 4. srpna 2016

**JUDr. Petr Indráček
samosoudce**